

Skyld gjorde St. Thomas til en Slags Frihavn, hvor de Varer, der bleve indførte og udførte igen, gik ind og ud toldfrit. Derimod skulde Øernes indbyrdes Forhold være af samme Natur. Hvorfor skulle de ovre paa St. Croix betale deres Bukser dobbelt saa dyrt? Jeg forstaar det ikke; jeg mener, at disse Folk burde staa under samme Forhold. Derfor mente vi, at det rettelig kunde ordnes paa denne Maade. Men jeg forstaar godt, at St. Thomæ Beboere og Kolonialraadet paa St. Thomas ikke holde af det; de ere vante til at have det billigere, og saa er det kedeligt at faa det dyrere. Her er gjort et lille Tilløb til en Forhøjelse af Toldafgiften fra 3—6 pCt., og det kan saamænd godt være, at det kan være tilstrækkeligt. Under alle Omstændigheder vil det være nødvendigt at komme højere op, hvis det viser sig, at de ikke ere i Stand til at klare sig.

Med Hensyn til Forbrugsafgiften af Rom paa St. Croix vil jeg henvises til det ærede Ting til Kommissionens Betænkning Pag 186; der findes en Betænkning, som er fremkommen fra et Udvalg af Kolonialraadet paa St. Croix, en Betænkning, som det kan være baade nyttigt og interessant at studere i Sammenligning med dette Lovforslag, og derved vil man faa en meget bedre Oversigt over Sagen, end jeg vil være i Stand til at give i den korte Tid, der er mig tilmaalt. Men en Ting vil jeg dog pointere, at naar Kommissionen i sin Tid foreslog 50 cts. for at modvirke Drukenskaben, medens der nu foreslaas at begynde med 20 cts., hvorefter man efterhaanden gradvis gaar op til 50 cts., saa har det ikke min Tilslutning; da vil det simpelt hen betyde, at de skulle vænnes til at drikke, vænnes til Afgiften efterhaanden, for at vi skulle faa Penge i Kassen. Naar vi endelig skulle ind paa en Spiritusafgift, og jeg skal gaa med dertil, skal den være efter Værdi og af en saadant Natur, at den virkelig kan modvirke Drikeriet. Jeg er ingen Ynder af, at vi skulle begynde med en Afgift af 20 cts. for efterhaanden at gaa op til en Afgift af 50 cts., vænne Folk til at drikke og blot se at faa Pengene ind i Kassen. Lad os hellere faa mere direkte Skat end en Skat paa denne Maade, thi den er jeg ikke særlig begejstret for.

Forslaget om Indførselstolden paa Spiritus, Vin og Øl for St. Croix tilsigter selvfølgelig at beskytte Romfabrikanterne derude; det er de store Plantere, som skulle have denne Beskyttelse som en lille Gave for at gaa med til de andre Forslag. Jeg

holder ikke af det, men paa den anden Side skulle de jo selv betale det, og de betale jo ogsaa paa andre Omraader, og det har den gode Side, det indrømmer jeg — og det er jo i Overensstemmelse med Kommissionens Forslag —, at Indførselstolden skal betales efter Værdi med henholdsvis 25 og 20 pCt. af Vin og Øl. Det er Lyspunktet; naar vi endelig en Gang skulle have en Spiritusskat, lad os saa faa en Værdiskat. Der er vel her ingen anden Vej at gaa, og jeg skal derfor heller ikke modsætte mig dette Lovforslag, saa meget mere som jeg jo i den vestindiske Kommissions Betænkning har sat mit Navn derunder.

Naar jeg saa dermed skal slutte — jeg haaber, jeg har gjort det saa kort, som ærede Medlemmer i nogen Maade kunne forlange — vil jeg bede ærede Medlemmer, i hvert Fald de Medlemmer, der muligvis skulle have med denne Sag at bestille, om at læse den vestindiske Kommissions Betænkning og studere Lovforslagene og gøre det grundigt. De ville derved faa en fyldigere Udvikling og et større Indblik deri, og jeg er overbevist om, at vi ved fortsat Forhandling nok kunne faa en Ordning, som kan tilfredsstille baade Danmark og Kolonierne derude og derigennem, haaber jeg, ogsaa vil kunne tilfredsstille den højt-ærede Finansminister.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds Ordet.

Bluhme: Ja, efter det lange Foredrag, vi have hørt af det ærede Medlem, der sidst talte, er det en Selvfølge, at der, hvis vi skulle være færdige i Dag med Forhandlingen, ikke vil blive Lejlighed til at modsige meget deraf. Jeg skal kun gøre en Bemærkning, og det er, at saaledes som Kolonialloven er affattet, saaledes er den bestaaende Forfatning paa Øerne, og man kan ikke uden at bryde denne Lov gaa hen og paaoktrojere dem en anden Forfatning. Det, som sker her, er, at vi ere i Færd med at vedtage en ny Forfatning for Øerne i Overensstemmelse med Øerne og med den bestaaende Lovgivning for disse. At ophæve Forfatningen, saaledes som Kommissionen har foreslaaet, mener jeg altsaa er et Brud paa, hvad der er lovligt, og naar den til Gengæld vil give dem en Repræsentation i Rigsdagen, kræves jo dertil en Grundlovsændring; at give dem 2 Medlemmer i Folketinget og 1 i Landstinget kan jo kun ske ved en Grund-